

Mál nr. 55/2011**M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar.****Maður slasaðist er hann var sleginn á háls þann 24.7.2010.****Gögn.**

28. Málskot, móttækið 14.2.2011, ásamt fylgigögnum.
29. Bréf X, dags. 28.2.2011.

Málsatvik.

M var ásamt öðrum í samkvæmi þar sem áfengi var haft um hönd. Mun M hafa verið í samræðum við þrjá menn, A, B og D. Munu samræðurnar hafa farið út í umræður um stjórnmal á milli M og A. Mun hafa komið til orðahnippinga þeirra á milli og síðan átaka sem leitt hafi til þess að A hafi veitt M högg á hálsinn. Í gögnum málsins er ekkert haft eftir M né A um það sem gerðist.

B kvað þá M og A hafa farið að ræða um stjórnmal og í framhaldinu farið að svívirða hvor annan og endað með því að A hafi slegið M einu sinni eða tvisvar og hafi M slegið A á móti. B kvaðst þó ekki þora að fullyrða að A hafi veitt fyrsta höggið, en haldi þó að svo hafi verið. Það hafi verið um tvö til þrjú högg á báða bóga áður en þeir hafi verið skildir að. Þegar M hafi verið sleppt hafi hann ráðist að nýju á A. Hafi M þá verið tekinn aftur og honum „pakkað saman“ eða snúinn niður. B kvaðst hafa reynt að tala við M en það hafi ekki þýtt neitt. M hafi verið mjög heiftugur þarna og „snarvitlaus“ eftir átökin. A hafi ekki verið mjög drukkinn en miklu meira áfengi hafi hins vegar verið í M.

D kvað menn hafa verið að spjalla saman. Hann hafi svo farið og sest við borð. Nokkru síðar hafi hann séð átök á milli M og A. Hafi þeir verið að taka eitthvað í öxlina á hvor öðrum og svo hafi M lent undir. Hafi A steipt M fram fyrir sig og legið ofan á honum. Hann hafi ekki fylgst meira með þessu. Hann hafi ekki orðið var við neinar kýlingar og ekki séð nein högg.

Vitnið E kvað fjóra menn, M, A, B og D, hafa verið á tali saman. Svo hafi þeir hækkað róminn og farið að tala um stjórnmal. M hafi svo byrjað að úthúða einhverjum og verið með einhverjar sjálfstæðisfirlýsingar. A hafi fengið nóg og gefið M högg en ekki hitt alveg. Höggið hafi ekki verið mjög fast og það gæti hafa lent í öxl M en hún gæti ekki svarið fyrir það. Þeir hafi svo farið í jörðina og tuskast þar til í smástund uns þeir hafi verið dregnir í sundur og farið var út með M. Hvor hafi slegið til hins með tveimur til þremur höggum, en högginn hafi ekki verið þung. M hafi svo stokkið aftur á A og þá hafi hvor náð að koma höggum á hinn. Sá er hélt M hafi þurft að taka mjög hart á honum. M hafi verið ofurdrukkinn og reiður, en A hafi náð að halda sér alveg rólegum.

Næsta morgun eftir átökin vaknaði M með helftarlömum hægra megin og málstol. Hann var fluttur á Landspítala til lækni meðferðar. Í læknisvottorði segir að um hafi verið að ræða alvarleg einkenni sem munu taka alllangan tíma að jafna sig og ekki hægt að segja með vissu hvort þau hverfi alveg. M hefur krafist bóta úr slysátryggingu sem hann hefur í gildi hjá vátryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu með vísan til

ákvæðis í vátryggingarskilmálum um að félagið greiði ekki bætur vegna slysa sem verða í handalögmálum eða við þátttöku í refsiverðum verknaði.

Álit.

Þegar litið er til þeirra framburða vitna sem að framan greinir, þykir í ljós leitt að til átaka hafi komið á milli þeirra M og A. Slógu þeir hvor til annars áður en þeir voru skildir að. Kom svo að nýju til átaka á milli þeirra eftir að M hafði verið sleppt. Í þessum átökum mun M hafa fengið högg á hálsslagæð sem leiddi til þess að hann hlaut helftarlömun og málstol. Ekki verður ráðið hvenær í átökunum M fékk hið afdrifaríka högg. Samkvæmt öllu því sem fyrir liggur í málinu varð slysið er M átti í handalögmálum. Samkvæmt skilmálum þeirrar slysatryggingarinnar bætir félagið ekki tjón af völdum slysa sem verða í handalögmálum. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingunni vegna þess tjóns sem hann hlaut í umrætt sinn.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu hjá X.

Reykjavík, 21. mars 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.